

krivo shvaćati. || p. p. di *errare*; *ho* —, pogriješio sam.
erròneo, *ag.* pogrešan, kriv, neprav.
errore, *m.* (d' opinione) zabluda, bludnja, pobrka; (inesattezza) netočnost; (sbaglio) pogreška, griješka; (d' interpretazione) protiv, netočan smisao, besmislica; (di conteggio) računska pogreška, pogreška u računu; (svista, granchio) pometnja, nepažnja, zbrka, neuspjeh; (fam.) glupost; (mor.) opaćina; (d' ortografia) pogreška pravopisa; (di diritto) pravna bludnja, neznanje zakona; (di scrittura) pisarska pogreška; (essenziale) bitna bludnja, bludnja u suštini; (incorso) pogreška koja se je potkala; *per* —, (per imprevidenza) iz nepažnje, nepažnjom; (scambiando una cosa per un'altra) griješkom, prevarivši se, nehotice; *salvo* — *ed ommissione* (abbr. S. E. O.) uz pridržaj prava ispravka pogrešaka; *cadere in* —, upasti u pogrešku, bludnju, počiniti pogrešku; *indurre in* —, zavesti u bludnju. || *Sinò.*: aberrazione, sbaglio, abbaglio, fallo, equivoco, svista, sproposito.
erta, *f.* uzbrdica; penjanje, uspinjanje, uzlaženje, mjesto odakle se penje; (geogr. di montagna) strmen, strmina, vrlet, strm, nagib; *stare all'* —, biti na oprezu; *all'* —!, pazi!
erto, *ag.* strm, strmenit, odsječen, okomit. || *Sinò.*: saliente, rapido, arduo, scosceso, aspro, dirupato, declive.
erubescènte, *ag.* rumen; stidljiv.
erubescènza, *f.* rumenilo; stidilo.
eruca, *f.* (bot.) riga.
erudimento, *m.* nastava, pouka; nastavljanje, obučavanje, podučavanje.
erudire (*erudisco*, -*sci*), *v. a.* učiti, podučiti, obučavati, poučavati.
erudito, *ag.* učen, naučan. || *m.* učenjak, naučenjak, učen čovjek.
erudizione, *f.* učenost, naučenost; (ciò che forma l' erudizione) osnova nauke.
eruttare, *v. a.* (di vulcani) sipati, bacati, rigati; (ruttare) podrignuti se, podrignivati se.
eruttivo, *ag.* (geol. e med.) erup-

tivan; *febbre -a*, groznica s osipom, koprivna groznica.
èrvo, *m.* (pianta leguminosa) leća.
esacerbamento, *m.* razdraženje, razdraživanje; ogorčenje; (di malattia) pogoršanje.
esacerbare (*esacèrbo*), *v. a.* ogorčiti, do skrajnosti razdražiti, pretjerano naljutiti; (di malattia) pogoršati. || *=arsi*, *v. r.* ogorčiti se; pogoršavati se.
esacerbazione, *f.* ogorčenost, krajna razdraženost; (di malattia) pogoršanje.
esaèdro, *m.* (mat.) šestorac, heksaedar.
esagerare (*esàgero*), *v. a.* pretjerati, pretjerivati, pregnati; uveličati, uveličavati; preći mjeru, granicu, tjerati do krajnosti, pregniti, pretjerivati u nečemu.
esagerato, *ag.* pretjeran.
esagerazione, *f.* pretjerivanje, pretjeranost; uveličavanje, uveličanje.
esàgono, *m.* (geom.) šestougao, šestokutnik.
esalamento, *m.* (med.) isparenje, para, miris.
esalare (*esalo*), *v. n.* ispariti se, isparavati se; hlapiti se, izdušivati, ishlapiti, ispariti. || *v. a.* davati, ispuštati iz sebe paru, miris; — *l' ànima*, *lo spirito*, *l' ultimo fiato*, izdahnuti, pustiti dušu.
esalazione, *f.* (vapore, odore) isparenje, para, miris; (bot. e fisiol.) hlap, ispara, hlapnja, sapa.
esaltamento, *m.* slavljenje, proslavljanje; podizanje, uzdizanje, uzvišenje (na papsku stolicu); oduševljenje, ushićenje, zanos; razdraženost, razdraganost.
esaltare, *v. a.* hvaliti, slaviti, uveličati; ushititi; oduševiti, oduševljavati, raspaliti; (conferir dignità) uzdignuti, uzvisiti (osobito u crkvenoj hijerarhiji); — *alle stelle*, kovati u zvijezde. || *=arsi*, *v. r.* podizati se; ponositi se, uznositi se.
esaltazione, *f.* V. *esaltamento*; — *della Croce*, uzdignuće sv. Križa; — *mentale*, ushićenje.
esame, *m.* ispit; (leg.) ispitivanje, istraživanje, preslušavanje, saslušaj; (revisione) pregledavanje; (studio) proučavanje; (an-